

регулювання у сфері бухгалтерського обліку з метою методичного та організаційного забезпечення застосування національних і міжнародних стандартів, які б враховували особливості діяльності підприємств аграрного сектору.

Зінченко О. В., к.е.н., доцент,

Киричок Д. Ю. магістрант,

Київський національний університет технологій та дизайну

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Сучасні ринкові умови вимагають вмілої і ретельної організації бухгалтерського обліку суб'єкта господарювання з метою ефективного використання активів. Внаслідок, міра раціональності облікового процесу набуває першочергового значення в межах забезпечення успішного розвитку підприємства. Організація обліку основних засобів є процесом цілеспрямованого вибору та безперервного упорядкування способів і прийомів збирання, обробки та видачі достовірної та своєчасної вихідної інформації про наявність, рух, збереження та використання основних засобів із метою прийняття управлінських рішень.

Інформаційною базою облікових, аналітичних і контрольних процедур є облікова інформація, а завданням удосконалення організації обліку є визначення складу та змісту показників, які доцільно відображувати в документації, обробляти та узагальнювати в обліковій системі.

Дослідження змісту первинних документів і реєстрів з обліку основних засобів свідчить про те, що вони містять застарілі показники, які не формують підсумкової інформації, а також відсутні показники, необхідні для складання звітності в умовах застосування П(С)БО 7 «Основні засоби» [1], що потребує удосконалення.

Проблемним є те, що у процесі введення в експлуатацію або у ході ліквідації об'єкта основних засобів не завжди враховують їх індивідуальні специфічні особливості. Для професійного і якісного виконання робіт із приймання та списання зазначених об'єктів доцільно визначати роботи і порядок їх здійснення для кожного члена комісії в межах їх відповідальності.

Створення спеціалізованих комісій фахівців, які мають експлуатувати об'єкти, сприяє прийманню лише корисних для їх підрозділів основних засобів, функціональні можливості яких відповідають зазначеним у технічній документації. Так само під час списання основних засобів слід деталізувати та обґрунтувати доцільність ліквідації об'єкта, що унеможливить використання ліквідаційної процедури у корисливих цілях окремих осіб.

Що стосується належного впорядкування руху, з цією метою слід використовувати графіки документообігу облікових робіт, де зазначається кількість примірників кожного документа для оформлення господарських операцій, відповідальні особи та терміни виконання.

На підставі розробленого для кожного документа графіка та графіку роботи бухгалтера за ділянкою обліку основних засобів складають зведений графік і визначають склад виконавців, підрозділів, зайнятих створенням документів забезпечуючи мінімальні терміни його руху, що сприяє зростанню ефективності облікової роботи з метою посилення контрольних функцій.

Належна організація обліку основних засобів має урахувати такі чинники:

довготривалого терміну використання об'єктів, протягом якого їх необхідно обліковувати; технічно складної та багатокомпонентної будови, яку необхідно детально відображувати в облікових регістрах; необхідність проведення ремонтів, реконструкції, модернізації основних засобів призводить до зміни їх первісних характеристик, які потрібно своєчасно відображувати у регістрах обліку; коштовність об'єктів вимагає адекватної організації процесів їх приймання, списання, а також обліку наявності, які б забезпечували їх збереження у робочому стані.

Для ефективного використання основних засобів слід організувати:

присвоєння кожному об'єкту основних засобів інвентарного номера; ведення інвентарних карток обліку основних засобів та їх зберігання у систематизованій картотеці; реєстрацію інвентарних карток в опису, з метою забезпечення їх належного збереження; закріплення об'єктів за матеріально-відповідальними особами; облік основних засобів за місцями їх експлуатації в інвентарних списках.

Організація обліку основних засобів є цілісною, єдиною системою взаємопов'язаних, взаємоузгоджених способів і методів обліку, які охоплюють комплекс облікових процедур з виявлення, вимірювання, реєстрації, накопичення, узагальнення, зберігання та передачі інформації і шляхами її удосконалення визначено такі:

- вибір оптимальної облікової інформації;
- розробка та впровадження удосконалених форм носіїв облікової інформації, найадаптованих до структури, змісту та характеру інформації;
- розробка та впровадження раціональних схем документообігу і раціональної технології вирішення облікових завдань.

Критерієм вибору оптимального обсягу та складу інформації, яка формується у системі обліку є її важливість, цінність, корисність для управління, тому у ході формування показників документів слід виходити із завдань, поставлених суб'єктами господарювання та системи звітності, у формах, де відображається інформація щодо основних засобів.

Документування операцій руху основних засобів слід організувати як систематизовану послідовність взаємопов'язаних між собою операцій облікового процесу, з метою забезпечення єдності підходів в процесі формування облікових регістрів та звітності.

Суттєвим в процесі організації обліку основних засобів є вибір облікових показників. Насамперед, облікова інформація має бути за змістом достатньою для забезпечення не тільки потреб обліку, але і інших функцій управління (прогнозування відновлення основних засобів, аналізу їх використання і контролю збереження). Перенасичення зайвої інформації збільшує вартість облікових робіт, внаслідок, призводить до перевантаження облікових даних не завжди потрібними показниками. А це уповільнює отримання необхідної інформації і ускладнює розробку оптимальних рішень, тому факти господарського життя підлягають реєстрації лише у тому обсязі, який дозволяє здійснювати управлінський вплив на господарські процеси.

Основними шляхами вдосконалення організації обліку основних засобів є раціоналізація не лише всіх форм документів та облікових регістрів, а й методів

і способів збирання, обробки й узагальнення облікової інформації, котрі були б адаптованими до сучасних економічних умов.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затв. наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 року № 92, (зі змінами та доповненнями) - [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://zakon.nau.ua/doc/?code=z0288-00>.

Зінченко О.В., к.е.н., доцент,

Лук'янова А.Г., студентка,

Київський національний університет технологій та дизайну

СИНТЕТИЧНИЙ ТА АНАЛІТИЧНИЙ ОБЛІК ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ

Актуальність дослідження визначається невідпинним переходом України до ринкової економіки, розширення та поглиблення ринкового середовища в всіх сферах діяльності і закономірною є потреба удосконалення методики бухгалтерського обліку. Основою ринкової економіки є відносини власності, які в системі бухгалтерського обліку виражені категорією “власний капітал”.

Власний капітал – це власні джерела підприємства (фірми, компанії), які вкладені (внесені) засновниками або залишені ними на підприємстві з уже оподаткованого прибутку. Структура і динаміка власного капіталу є найсуттєвішим показником фінансового стану підприємства, а джерелом акумулювання та систематизації інформації виступає бухгалтерський облік.

У бухгалтерському обліку розмежовують поняття власного капіталу та залученого капіталу. За залучений ззовні капітал потрібно платити проценти, незалежно від того, прибуткове чи збиткове підприємство. За власний капітал